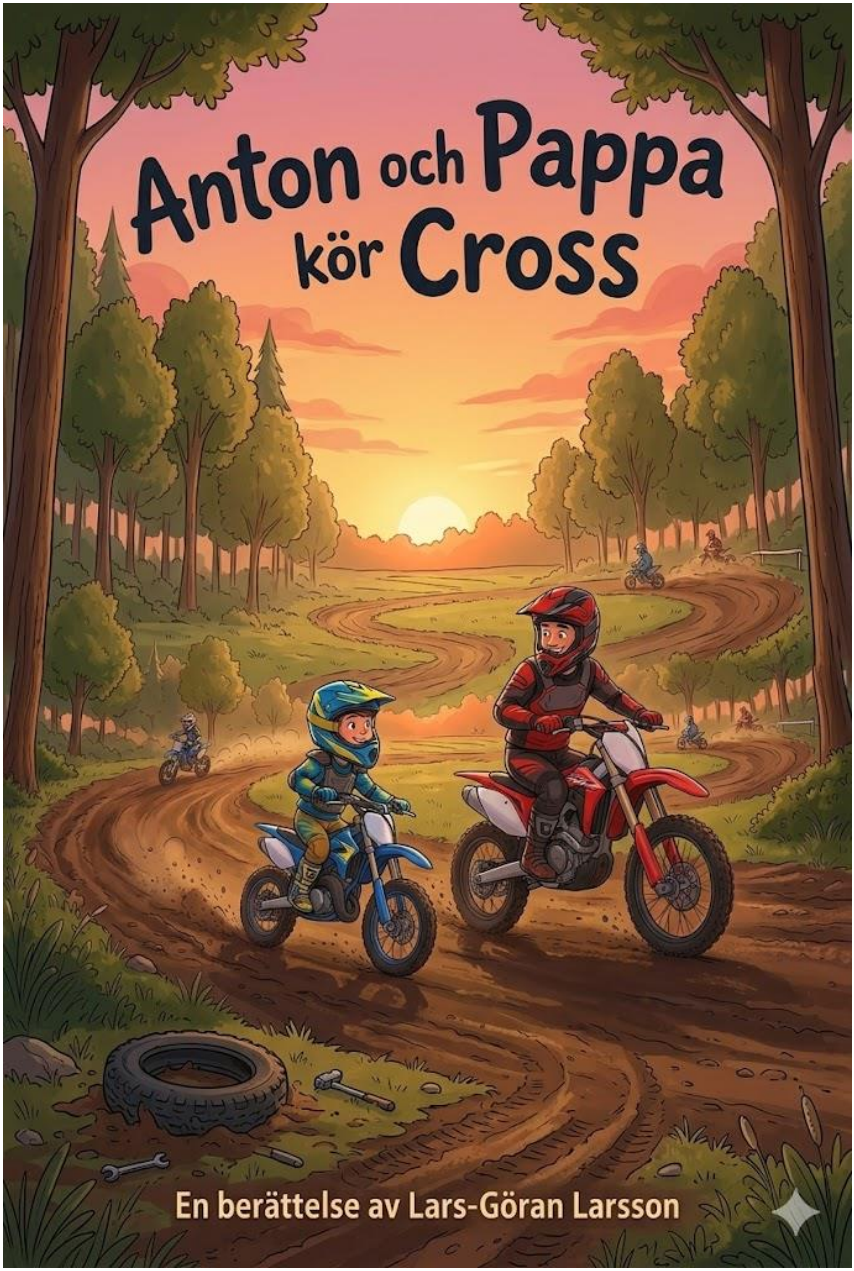
Anton och Pappa kör Cross
En berättelse av Lars-Göran Larsson

Kapitel 1: Morgonen som började tidigt

Solen hade precis gått upp när Anton öppnade ögonen. Han behövde ingen väckarklocka. Idag var det lördag, och lördag betydde en sak: Crossdag!

Anton hoppade ur sängen. *Hopp!* Han sprang ner för trappen. I köket stod pappa och packade

matlådan. "God morgon, crosstjärnan," sa pappa och log. "God morgon," sa Anton. "Är crossarna redo?" "Ja, tankarna är fulla och däcken är pumpade," sa pappa.

Anton älskade att köra cross. Men det bästa av allt var att köra tillsammans med pappa. De hade samma hobby. De älskade lera, hopp och motorljud. "Kom så åker vi," sa pappa. Anton tog sin hjälm. Den var blå och gul. Pappas hjälm var röd och svart. De klickade fast hjälmarna. *Klick!* Nu var de redo.

Kapitel 2: På crossbanan

Bilen drog släpet över grusvägen. När de kom fram till crossbanan kände Anton doften. Det luktade bensin och blöt jord. Det var den bästa lukten i världen.

De lastade av cyklarna. *Klick, klang.* Antons cykel var liten och lätt. Pappas cykel var stor och tung. Runt om på banan fanns det andra barn och vuxna. Alla hade hjälmar och skydd. "Hej Anton!" ropade kompisen Erik. "Ska du köra banan idag?" "Ja!" ropade

Anton. "Jag ska träna på stora hoppet."

Pappa knäppte skyddsvästen på Anton. "Kom ihåg," sa pappa allvarligt. "Hjälm på huvudet och titta framåt. Inte ner på hjulen." "Jag lovar," sa Anton. Motorn startades. *Putt, putt, VROOM!* Ljudet ekade mellan träden.

Kapitel 3: Antons tur

Nu var det Antons tur. Han satte sig på sadeln. Fötterna nådde marken. Han gasade lite försiktigt. *Vroom.* Cykeln hoppade framåt.

Anton körde ut på banan. Först var det en raksträcka. Sedan kom en svår kurva med mycket lera. Anton lutade cykeln. *Svisch!* Däcken grep i marken. Där borta såg han hoppet. Det var en stor kulle av jord. Anton blev lite nervös i magen. Men han tänkte på pappa. *Titta framåt.*

Han gasade på. Cykeln flög upp i luften. *Hooooopp!* Det kändes

som att flyga. Sedan landade han mjukt på andra sidan. *Plump.* Han gjorde det! Vid sidan av banan stod pappa och vinkade. Tummen upp! Anton log stort under hjälmen.

Kapitel 4: Pappas tur

Nu var det dags att byta. Anton parkerade cykeln vid staketet. Nu skulle pappa köra. Anton satte sig på en stubbe och tittade på.

Pappa startade motorn. *BRUM!* Det lät mycket högre än Antons cykel. Pappa körde fort. Han svängde runt knutarna som en racerbil. *Svisch, svisch!* När pappa kom till stora hoppet gasade han ordentligt. Cykeln flög högt upp i

luften. Solen glittrade på den röda hjälmen.

"Wow!" ropade Anton. Pappa landade och körde vidare runt varvet. När pappa kom tillbaka stannade han bredvid Anton.

"Var det bra?" frågade pappa och tog av sig hjälmen. "Det var jättebra!" sa Anton. "Du flög som en fågel." Pappa skrattade. "Övning ger färdighet, min vän."

Kapitel 5: Hemma igen

Solen började gå ner. Himlen blev orange och rosa. Det var dags att åka hem. Både Anton och pappa

var trötta i armarna. Det var hårt arbete att köra cross.

När de kom hem var cyklarna smutsiga. De var täckta av lera från topp till tå. "Nu ska vi tvätta,"

sa pappa. De tog fram slang och svamp. *Splash!* Vattnet sköljde bort leran. Cyklarna började glänsa igen.

När allt var klart gick de in i köket. Mamma hade väntat med maten. "Hur gick det på banan?" frågade hon. "Jag klarade hoppet!" sa Anton stolt. Pappa la armen om Anton. "Vi är ett bra team," sa pappa.

Anton kände sig varm och glad i hela kroppen. Han älskade cross. Men mest av allt älskade han att dela det med pappa. "Kan vi åka

igen nästa vecka?" frågade Anton.
Pappa log. "Det kan vi väl."

Slut